

Η μεγάλη τραμπάλα του πλανήτη

(το τέλος που έδωσε η Μαρία)

..... "Μια μέρα ο άνθρωπος αρρώστησε και δεν μπόρεσε να ψαρέψει τόσα ψάρια και να κόψει πολλά δέντρα, ούτε είχε τις αντοχές να σκαλίσει πολύ βαθιά τη γή, αλλά ούτε και να ανέβει πολύ ψηλά στην τραμπάλα. Δεν στεναχωρήθηκε, ωστόσο, γι' αυτό που του είχε τύχει, αφού σύντομα διαπίστωσε πως ούτε φτώχυνε, ούτε πείνασε εξαιτίας αυτού και έτσι αποφάσισε να ζητήσει από τα λοιπά πλάσματα να ισορροπήσουν ξανά όλοι μαζί στην τραμπάλα, όπως παλιά. Μάλιστα τώρα πιά είχε μπόλικο χρόνο για ισορροπία καθώς έκανε μόνο όσες δουλειές ήταν απαραίτητες για την επιβίωσή του. Και ήλπισε και ευχήθηκε να αποδεχτούν τα λοιπά πλάσματα την πρόσκλησή του αυτή."

Με εκτίμηση,
Νικολοπούλου Μαρία